

[Lis Starcke]

ved den første prøve var så god, at vi ikke behøver have en prøve mere. To prøver vil blive det sædvanlige. Derfor kan vi gå ind for forslaget.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Jeg vil gerne sige tak til alle ordførerne for den meget positive modtagelse, lovforslaget har fået.

Over for fru Nathalie Lind kan jeg oplyse, at det naturligvis er rigtigt, at vi har haft planer om ændringer af denne karakter et stykke tid. Når forslaget kommer nu, er det sådan set en fremskyndelse. Tanken var, at det skulle ses og behandles i sammenhæng med den mere omfattende ændring af afsnittet om advokater i retsplejeloven. Men jeg fandt – som hr. Hagen Hagensen siger det – efter en samtale med Advokatfuldmægtigforeningen, at spørgsmålet var så presserende for uddannelsen, at det var rimeligt ikke at vente på en afklaring af betydelig mere komplicerede forhold, som vi skal tage stilling til på basis af betænkningen om advokaters virksomhed. Det er derfor, forslaget kommer nu.

Jeg kan sige til fru Birgith Mogensen, at alle berørte myndigheder har tilsluttet sig dette forslag. Lad mig i den forbindelse sige, at jeg føler mig overbevist om, at der ikke bliver tale om nogen niveausænkning i uddannelsen. Jeg tror, det er meget godt at have en prøve. Om det er én eller to gange, er nok ikke helt så afgørende. Det afgørende er, at man som advokatfuldmægtig eller advokat, der ønsker at møde i landsretten, ved, at der altså stilles visse kvalitetskrav, som efterprøves af en domstol. Det tror jeg er det vigtigste.

Man kunne rejse spørgsmålet, som hr. Hagen Hagensen gjorde det, om det overhovedet er nødvendigt at have prøven. Det spørgsmål har jo været rejst. Jeg deler den opfattelse, at der er fordele ved en sådan prøve, også selv om den får et vist begrænset omfang, således som det her foreslås.

Hr. Hagen Hagensen drog en sammenligning med den offentlige anklager, der ikke skal igennem en prøve. Det er naturligvis umiddelbart rigtigt. Begrundelsen kan være den, at offentlige anklagere ansættes på en myndigheds ansvar, med det ansvar, en myndighed har, mens det jo ikke er tilfældet for en advokatfuldmægtigs vedkommende. Det

kan måske være en af forklaringerne. Det behøver ikke være den fuldstændige forklaring; det er kun noget, som jeg umiddelbart kan se som en rimelig begrundelse i hvert fald.

I øvrigt vil jeg gerne gentage takken for den velvillige modtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om svarfrister for offentlige myndigheder m.v.

[Af Svend Erik Hovmand (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 67. Fremsat 5/2 81).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det forslag til folketingsbeslutning om svarfrister, som er fremsat af medlemmer af partiet venstre, er identisk med det forslag, som partiet fremsatte den 8. februar 1978.

Ved den lejlighed gav den daværende justitsminister bl. a. udtryk for, at spørgsmålet om svarfrister for offentlige myndigheder m.v. efter regeringens opfattelse ikke burde løses isoleret, men indgå i overvejelserne om gennemførelsen af en forvaltningsprocesreform. Ministeren understregede samtidig, at der ikke derved var taget stilling til, om en eventuel regulering af de foreslåede sagsbehandlingsregler i givet fald skulle ske i lovsform.

Et af de vanskeligste spørgsmål i forbindelse med en almindelig forvaltningsproces-